

Atkurtas garbinimas

***Pagrindinė eilutė: "Tada visa tauta garsiai
šlovino Viešpatį, nes buvo padėtas Viešpaties
šventyklos pamatas.
Ezros 3:11***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Ezros 3:1-6, 10-13***

Ezros knygoje aprašyti įvykiai vyko baigiantis 70 metų trukusiam Izraelio krašto tuštėjimui ir izraelitų nelaisvei Babilone. Tuo metu Persijos karalius Kyras paskelbė, kad Dievas jam davė visas žemės karalystes ir paskyrė jį "pastatyti Jam Jeruzalėje šventyklą". Todėl Kyras išleido proklamaciją, leidžiančią žydų belaisviams sugrįžti į Izraelį ir "atstatyti šią Viešpaties, Izraelio Dievo, šventyklą". Ezra 1, 1-3

Pirmasis sugrįžusių žydų darbas buvo pastatyti aukurą deginamosioms aukoms aukoti, kaip parašyta Mozės Įstatyme. Antraisiais sugrįžimo metais buvo pastatyti "šventyklos pamatai". Visa tauta "šlovino ir dėkojo Viešpačiui, nes jis geras, nes jo gailestingumas amžinas Izraeliui, [...] nes

Viešpaties namų pamatai buvo padėti". Ezra 3,2-6,8-11

Garsai buvo nesuderinti - vieni iš džiaugsmo, kiti iš verksmo. Tie, kurie su viltimi žvelgė į ateitį, šaukė iš džiaugsmo. Tie, kurie žvelgė į praeitį ir mintyse vaizdavo didingą Saliamono šventyklą, verkė, galvodami apie dabartinės šventyklos menkumą. (12, 13 eilutės). Panašiai ir šiandien tarp Viešpaties sekėjų gali būti tokių, kurie verkia ar yra nusiminę, galbūt nostalgiskai prisimindami praeitį, nors turėtų džiaugtis ateitimi. Paulius ragina: "Užmirškite praeitį ir žvelkite į tai, kas laukia ateityje". (Filipiečiams 3, 13). Nepamirškime, kad iš tiesų kiekvieną dieną esame viena diena arčiau visų savo vilčių išsipildymo ne tik dėl savęs, bet ir dėl visos žmonijos.

Niekada neturėtume pamiršti pamokų, kurias išmokome iš savo praeities nuodėmių ar trūkumų, įskaitant "Viešpaties drausmę", ir stengtis, kad tokia patirtis mus teisingai "treniruotų". (Žyd 12, 5-11). Tačiau prisiminti jas nereikia nuolat dėl jų sielvartauti, nes "mūsų gynėjas Tėvo akivaizdoje yra teisusis Jėzus Kristus, tas, kuris asmeniškai atlygino už mūsų nuodėmes." Kristaus aukos nuopelnai padengia visas mūsų nelemtas dėmes ir klaidas. (1 Jn 2, 1. 2; 1, 7-10). Turėtume "nuolat siekti tikslo, kad laimėtume dangiškojo Dievo pašaukimo prizą". Filipiečiams 3, 14

Tam tikra prasme ši Ezros knygoje aprašyta scena taip pat gali rodyti sąlygas ir įvykius, kurie įvyks pasaulyje netrukus po Armagedono pabaigos. Tuo metu nedidelės žmonių grupės, tikinčios Dievu, atsigręš į Jį ir džiaugsmingai priims naujas sąlygas bei tvarką žemėje. Palaipsniui visa žmonija galiausiai priartės prie Dievo, kaip senovėje Izraelis prie Viešpaties per dvasinę šventyklą. Apreiškimo 21, 1-4

Žmonija žemėje šlovins ir dėkos mūsų Dangiškajam Tėvui už Jo didį gerumą, gailestingumą ir meilę. (Ps 136, 1). "Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas bus aukščiausias iš visų - svarbiausia vieta žemėje. Jis bus iškilęs virš kitų kalvų, ir žmonės iš viso pasaulio plūs ten garbinti. Žmonės iš daugybės tautų ateis ir sakys: 'Ateikite, eikime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus'. Ten jis pamokys mus savo kelių, ir mes vaikščiosime jo takais. Juk Viešpaties mokymas išeis iš Siono, jo žodis sklis iš Jeruzalės". Izaijo 2,2-4

Sandoros atnaujinimas

***Pagrindinė eilutė: "Mes pasižadame kartu
neapleisti mūsų Dievo šventyklos."
-Nehemijo 10:39***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Nehemijo 10:28-39***

Persijos karalius Artakserksas septintaisiais savo valdymo metais išleido įsaką, kad visi Babilone nelaisvėje buvę izraelitai gali laisvai keliauti į Jeruzalę kartu su žydų raštininku ir kunigu Ezra. Be to, Artakserksas įsakė aprūpinti izraelitus sidabru ir auksu, kad jie galėtų nusipirkti aukų, reikalingų aukoti Izraelio Dievui, ir įsigyti visko, ko reikia Dievo namams. Ezros 7:1-27

Po trylikos metų kai kurie žydų vyrai, kurie kartu su Ezra buvo išvykę į Jeruzalę, grįžo į Babiloną. Jie papasakojo Nehemijui, žydui, kuris buvo patikimas karaliaus taurininkas, apie Jeruzalėje tebesitęsiantį nusiaubimą. Išgirdęs šį pranešimą, Nehemijas meldėsi Viešpačiui. Jis išpažino Izraelio nuodėmes bei trūkumus ir prašė Dievo suteikti jam malonę prieš karalių, kai jis prašys būti pasiųstas į Jeruzalę

atstatyti miesto. Dievo malonės dėka Artakserksas patenkino Nehemijo prašymą. Nehemijo 1 ir 2 skyriai

Pirmasis Nehemijo darbas buvo atstatyti Jeruzalės sienas. (3-6 skyriai). Vėliau Ezra buvo pakviestas perskaityti susirinkusiems vyrams ir moterims įstatymą, kurį Dievas buvo davęs Mozei. Levitai aiškino žmonėms įstatymą "aiškiai", kad visi "suprastų". Nehemijo 8,1-8

"Visa tauta verkė, išgirdusi įstatymo žodžius", nes suprato, kad juos ištiko Dievo bausmė už tai, kad jie jam nepakluso. Tuomet Nehemijas, Ezra ir levitai kalbėjo visai tautai: "Ši diena yra šventa Viešpačiui, jūsų Dievui. Neliūdėkite ir neverkite". ... "Nes Viešpaties džiaugsmas yra jūsų stiprybė". - 9, 10 eilutės

Po to žmonės garbino Viešpatį ir išpažino savo nuodėmes, prisimindami savo praeities nusikaltimus per visą Izraelio istoriją. (Nehemijo 9, 1-37). Jie pasižadėjo "sudaryti patikimą sandorą" su Dievu, kurią surašė ir vėliau užantspaudavo. (38 eilutė). Jie taip pat pasižadėjo "rūpestingai laikytis visų įsakymų, nuostatų ir potvarkių", prisidėti prie visų aukų Viešpačiui ir "neapleisti" savo Dievo namų. Nehemijo 10:28-39

Ši scena, aprašyta Nehemijo knygos 10-ame skyriuje, gali būti panaši į tai, kas vyks žemiškojo Dievo karalystės etapo metu. Tuo metu žmonija sugrįš iš priešo - didžiojo priešo, mirties - žemės. Dievas per pranašą Jeremiją sakė: "Aš jų liūdesį paversiu džiaugsmu, vietoj liūdesio suteiksiu jiems paguodą ir džiaugsmą... Taip sako Viešpats: Jis sako: "Sulaikykite savo balsą nuo verksmo ir savo akis nuo ašarų, nes už jūsų darbą bus atlyginta, skelbia Viešpats. Jie sugrįš iš priešo žemės". Jeremijo 31:13,16; 1 Korintiečiams 15:26

Tuo metu Dievas sudarys "naują sandorą" su Izraeliu. "Ateis diena, - sako Viešpats, - kai sudarysiu naują sandorą su Izraelio ir Judo tauta. Ši sandora nebus panaši į tą, kurią sudariau su jų protėviais, kai paėmęs juos už rankos išvedžiau iš Egipto žemės. Jie sulaužė tą sandorą, nors Aš juos mylėjau kaip vyras myli savo žmoną, - sako Viešpats. Bet tai yra naujoji sandora, kurią sudarysiu su Izraelio tauta po tų dienų, - sako Viešpats. Aš įdėsiu savo nurodymus giliai į juos ir įrašysiu juos į jų širdis. Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta. Jiems nebereikės mokyti savo kaimynų ir giminaičių, sakant: 'Jūs turite pažinti VIEŠPATĮ'. Juk visiems, nuo mažiausio iki didžiausio... Aš atleisiu jų nedorybes ir daugiau niekada nebeprišiminsiu jų nuodėmių". (Jeremijo 31, 31-34). Kai likusi žmonijos dalis bus prikelta iš kapo,

jiems taip pat bus suteikta galimybė sugrįžti pas
Viešpatį pagal šią sandorą. Iz 56, 6-8; 2, 2-4